

Svar på skriftligt spörsmål SSS 21/2019 rd

Svar på skriftligt spörsmål om regeringens proposition med förslag till lag om djurvälstånd

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 21/2019 rd undertecknat av riksdagsledamot Jaana Pelkonen /saml:

Vad tänker den nya regeringen göra åt reformen av djurskyddslagen och

är den nya regeringen beredd på att till exempel erkänna djurens rättigheter som levande varelser, förpassa pälsnäringen slutgiltigt till historien och skärpa straffen för djurskyddsbrott?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om djurvälstånd och till vissa lagar som har samband med den 154/2018 bildar en bra grund för den fortsatta beredningen av propositionen. I beredningen görs de ändringar som behövs med beaktande av regeringsprogrammet och frågor som aktualiserats under behandlingen av propositionen. Regeringsprogrammet förutsätter att man i lagmotiveringar identifierar djurens egenvärde och möjliggör djurens arttypiska beteende.

Regleringen av tillsynen av djurens välfärd preciseras och kompletteras för att öka tillsynens effektivitet. I synnerhet utökas och preciseras tillsynsmyndigheternas möjligheter att ingripa i missförhållanden när det gäller djurens välfärd, vilket innebär att det blir lättare att ingripa i missförhållanden. I slakterier kan tillsynen kompletteras med övervakningskameror.

I enlighet med regeringsprogrammet främjas förfaranden som ökar suggors, smågrisars och mjölkors möjligheter till arttypiskt beteende. En övergång till nya produktionsmetoder som främjar djurens välfärd kan påskyndas genom stöd för investeringar i produktion som stöder djurens välfärd. Dessutom upphör byggandet av nya båsladugårdar.

Avsikten är inte att förbjuda pälsnäringen, men man kan bättre ingripa i missförhållanden genom att utveckla den riskbaserade tillsynen och planera den fleråriga tillsynen. Målet är att utveckla metoder och samarbetsformer genom vilka problem med djurvälstånd kan identifieras tidigare och rikta tillsynen till riskobjekt. Bedömningen av de valda prioriteringarnas effekt och funktion är en fortlöpande process i tillsynen, vilket innebär att man framöver i högre grad kan utnyttja de riskfaktorer som visat sig vara de mest signifikanta. Dessutom bereder ministeriet för närvarande

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 21/2019 rd

en ny djurartsspecifik förordning om pälsdjur. Beredningens mål är i synnerhet granska möjligheterna att främja avelsdjurens välfärd.

I synnerhet det ökade antalet inspektioner när det gäller sällskaps- och hobbydjur har under 2010-talet påverkats av tillsättandet av tjänstemannaveterinärer som fokuserar på tillsyn i kommuner och samkommuner ur statens medel. De ökade tillsynsresurserna i kommunerna har tydligt allokerats till tillsyn av misstänkta objekt. Samtidigt har också människornas medvetenhet om djurens välfärd och relaterade problem ökat, vilket har sänkt anmälningströskeln.

Ansvarskännande anskaffning av djur främjas i samband med beredningen av utkastet till lagen om djurvälstånd genom att utreda möjligheterna att reglera försäljningen av djur på nätet. Dessutom har ministeriet begärt en utredning av delegationen för sällskaps- och hobbydjurens välbefinnande när det gäller självreglering och minimistandarder för de e-handelsplattformar som registrerats i Finlands och via vilka djur säljs. Självregleringen kan bland annat innebära att handeln med djur sker på separata webb-platser och krav på att de som registrerar sig som säljare identifieras genom stark autentisering. Dessutom kan aktörerna förutsätta att säljarna registrerat sig vid regionförvaltningsverket som professionella uppfödare eller djurförmedlare och vid Livsmedelsverket som importörer av djur. Om ungarnas ålder, ID, vaccinationsuppgifter och ursprungsland inte framgår av en annons ska aktören ta bort den eller åtminstone varna konsumenterna för bristerna genom ”flaggning”.

I 17 kapitlet i strafflagen föreskrivs om lindrigt djurskyddsbrott, djurskyddsbrott och grovt djurskyddsbrott samt djurhållningsförbud. I djurskyddslagen finns dessutom en bestämmelse om djurskyddsförseelse. Strafflagen kompletterades 2011 med en bestämmelse om grovt djurskyddsbrott, som möjliggör strängare straff för allvarigare djurskyddsbrott. Samtidigt skärptes bestämmelserna om djurhållningsförbud. Ett syfte med reformen var att i rättspraxis skärpa straffen för sådana brott (RP 97/2010 rd s. 14–15). Enligt Statistikcentralens databaser har domarna för grova djurskyddsbrott ökat under de senaste åren.

För djurskyddsbrott döms gärningsmannen till böter eller till fängelse i högst två år. För grovt djurskyddsbrott döms gärningsmannen till fängelse i minst fyra månader och högst fyra år. Straffskalan för djurskyddsbrott är förenlig med strafflagens normala systematik och är också i linje med straffskalan för andra lika klandervärda brott. Domstolarna ansvarar för utmätningen av straff inom ramen för straffskalan.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 21/2019 rd

När det gäller straffskalan för djurskyddsbrott finns inga nämnvärda aktuella uppdateringsbehov. Straffbestämmelserna är dock förbundna med förbud om vilka föreskrivs i den gällande och kommande djurskyddslagen. En eventuell utvidgning av brottsrekvisiten skulle också återspeglas i förbudet mot djurhållning. På denna punkt bedöms det relevanta tillämpningsområdet för straffbestämmelserna i samband med beredningen av den kommande lagstiftningen om djurvälstånd.

Helsingfors 10.7.2019

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä